

Доля нагородила Шона вродженим даром співчуття, він швидко навчився розуміти, чого від нього хоче мати. Завдяки цьому він завжди міг їй догодити. Іноді це втихомирювало її, зменшувало її уїдливість і сарказм. З роками Шон вдосконалив цю навичку і, подібно до ясновидця, навчився передбачати материні настрої і забаганки. Він знав її слабкі місця, й іноді здавалося, що краще за неї знає, чого вона хоче. Він перетворився на експерта з безпечного вивільнення її гніву і навіть примудрявся часом отримувати від неї крихти схвалення.

Одночасно мати усвідомлювала, що старіє, і що її чоловік-алкоголік, мабуть, старіє швидше за неї. Не бажаючи лишатися на самоті, вона експлуатувала співчутливу натуру Шона і готувала його до того, що він залишиться поряд із нею до її смерті. Так і вийшло: Шон жив у батьківській квартирі, доки смерть матері не звільнила його від емоційного полону у віці 29 років. Це була рабська співзалежність, яку ми досліджуємо у розділі 7.

Другу Шона, який познайомився з його сестрами та братом у дорослому віці, здавалося, ніби в них були різні батьки.

На завершення зауважимо, що роль “цапа-відбувайла” не дістається виключно тим людям, у яких домінує реакція втечі, як це сталося з Керол. Цю роль може отримати кожен із чотирьох типів захисного реагування, залежно від конкретної сім’ї. Роль “цапа-відбувайла” також може переходити час від часу від однієї дитини до іншої, крім того кожен з батьків або братів і сестер може вибрати різних “цапів-відбувайлів”.

У розділах 6 і 7 докладно досліджений кожен із типів захисного реагування та відповідна йому захисна структура. Ці розділи також допоможуть вам визначити свій тип захисного реагування і вирішити його специфічні проблеми.